

בש"פ 4361/20 - מדינת ישראל נגד שמעון שרביט

בבית המשפט העליון

בש"פ 4361/20

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: שמעון שרביט

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ו' בתמוז התש"ף (28.06.20)

בשם העוררת: עו"ד חיים שוייצר; עו"ד סיגל דהן-הירש

בשם המשיב: עו"ד דורון נוי; עו"ד עדן נחום

החלטה

1. לפניי ערר שהגישה המדינה ביחס להחלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נאסר אבו טהה) במ"ת 35919-12-17 מיום 24.6.2020, במסגרתה הורה על שחרור המשיב לחלופת מעצר בתנאים שפורטו בהחלטה.

2. לאחר ששמעתי את באי כוח הצדדים, הגעתי למסקנה כי אומנם מבחינה עקרונית ניתן להורות על העברת המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני, וזאת נוכח התמשכות המעצר, ובהתחשב בעובדה שהאישומים נגד המשיב, הגם שהם חמורים מאוד, אינם חמורים כאישומים העומדים נגד מרבית המעורבים האחרים באותו כתב אישום. עם זאת, סבורני כי בשלב בו אנו מצויים, משטרם הושלמה שמיעת עדויותיהם של עד המדינה המרכזי ועדת המדינה, נכון יהיה לדחות את

ההחלטה להעביר למעצר בפיקוח אלקטרוני עד לאחר שתושלם שמיעת העדויות הללו - עניין הצפוי להימשך, על פי הערכות הצדדים, כשלושה חודשים. לפיכך, הערר מתקבל במובן זה שהחלטת בית המשפט קמא בדבר שחרור המשיב לחלופת מעצר תבוטל, תוך הנחייה כי לאחר שתושלם שמיעת עדי המדינה האמורים, יורה בית המשפט קמא על העברת המשיב לפיקוח אלקטרוני, בתנאים שיקבע, וזאת אלא אם ייווצרו נסיבות חדשות שאינן קיימות לעת הזו.

3. יובהר כי זכותו של המשיב לטעון נגד הארכת המעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, לכשתסתיים תקופת ההארכה הנוכחית - שמורה לו.

4. עוד אבקש להבהיר כי על אף שמקובל עלי כי ניתן יהיה להעביר את המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני לאחר שתושלם שמיעת עדי המדינה האמורים, אינני סבור כי הייתה הצדקה למסקנתבית המשפט קמא כי "לא קיימות ראיות לכאורה בעבירת ההריגה המיוחסת [למשיב] באישום העשירי לכתב האישום". להתרשמותי מחומר הראיות הלכאורי, מסקנה זו היא מרחיקת לכת יתר על המידה, ודי לצורך ענייננו כי קיימת חולשה ראייתית ביחס לאישום בעבירת ההריגה.

ניתנה היום, ו' בתמוז התש"ף (28.06.2020).

ש ו פ ט